

Bielsko Biała, 20 września 2021 roku

Pan Jacek Ozdoba

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Uwagi do projektu z dnia 2 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw.

Szanowny Panie Ministrze,

Działając w imieniu KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ PRZEMYSŁ ROZLEWNICZY przekazujemy naszą opinię do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (dalej ustawa opakowaniowa).

Z Wyrazami Szacunku

Zarząd KIG PR

UWAGI

Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” („KIGPR”)

do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw z dnia 2 sierpnia 2021 r.

W ślad za publikacją przez Rządowe Centrum Legislacyjne projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw wraz z

uzasadnieniem, oceną skutków regulacji i tabelami zgodności, niniejszym pismem Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” przedstawia do przedmiotowego projektu uwagi.

Uwagi ogólne do projektu ustawy

Jak wynika z opublikowanego uzasadnienia celem opiniowanego projektu ustawy jest wdrożenie do krajowego porządku prawnego rozwiązania określonego w art. 8 i 8a znowelizowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów (katalog zasad, jak powinien być skonstruowany system ROP, czyli m.in. obowiązków, jakie powinien spełniać przemysł) oraz w art. 6 i 9 dyrektywy w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko 2019/904. Mianowicie art. 6 dyrektywy 2019/904 wprowadza dwa obowiązki dla wprowadzających napoje w butelkach oraz pojemnikach z tworzywa sztucznego: 1) obowiązek stosowania zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych do pojemników na napoje o pojemności do 3l trwale przymocowanych do tych pojemników, 2) obowiązek zapewnienia, że butelki na napoje o pojemności do 3l:

1. od 2025 r. wykonane z PET zawierają co najmniej 25 proc. tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu,
2. od 2030 r. wykonane z tworzyw sztucznych, w tym z PET, zawierają co najmniej 30 proc. tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

Z kolei art. 9 ww. dyrektywy wprowadza obowiązek zapewnienia selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych powstałych z butelek na napoje o pojemności do 3l wraz z ich zakrętkami i wieczkami na poziomie 77 proc. w 2025 r. oraz 90 proc. w 2029 r.

Projekt przewiduje podzielenie strumienia opakowań na konsumenckie oraz pozostałe (z handlu, dystrybucji czy przemysłu). Podział oznacza również oddzielne traktowanie tych strumieni w kontekście wykonywania ustawowych obowiązków, takich jak recykling i jego rozliczanie, opłaty produktowe itp.

Producenci w ramach ROP mają ponosić specjalną opłatę opakowaniową. Jej stawki określi minister właściwy ds. klimatu; będą one zróżnicowane m.in. ze względu na rodzaj opakowania, możliwość recyklingu, zawartość materiału pochodzącego z recyklingu po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, sprzedaży materiałów z recyklingu. Producenci nałożone na nich ustawą obowiązki recyklingu opakowań będą mogli wykonywać albo samodzielnie, albo za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów.

Jak wskazuje uzasadnienie projektu w związku ze zmianą nazwy, obowiązków oraz wymagań dla dotychczasowych organizacji odzysku opakowań, postanowiono o zmianie nazwy na „organizacje odpowiedzialności producentów”. Organizacje te będą miały obowiązek przeznaczenia 95 proc. środków pochodzących z wynagrodzenia na rzecz podmiotów prowadzących recykling oraz zbierających odpady opakowaniowe. W ten sposób będą zapewniały osiągnięcie ustawowego poziomu recyklingu - podkreśla się w uzasadnieniu. Minister ds. klimatu będzie dodatkowo ustalał, w drodze rozporządzenia, wymagane w danym roku poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych i wysokość opłaty produktowej.

Opłata opakowaniowa pobierana przez marszałków województw ma być przekazywana na wyodrębniony rachunek bankowy operatora systemu ROP, tj. Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW). NFOŚiGW 80 proc. zebranych środków ma przeznaczać

na dofinansowanie gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi. Przekazywanie środków będzie się odbywać na podstawie sprawozdań zawierających informacje o masie selektywnie zebranych i poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych.

Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” przede wszystkim wyraża krytyczne stanowisko wobec założeń projektu w zakresie, w jakim pomija on powiązanie opracowywanego systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta z systemem depozytowym, którego ustanowienie dla opakowań na napoje stanowi gwarancję osiągnięcia docelowych poziomów zbiórki. Także propozycje projektu w zakresie wykorzystania środków finansowych pochodzących z wprowadzanej opłaty opakowaniowej wymagają analizy i rzeczowej dyskusji, albowiem wydaje się, że pozostają one sprzeczne z brzmieniem artykułu 8a znowelizowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów. Poniżej Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” przedstawia szczegółowe omówienie przedmiotowych kwestii.

1. Brak powiązania systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta z systemem depozytowym

Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” konsekwentnie podkreśla konieczność wprowadzenia systemu depozytowego obejmującego jednokrotnego użytku butelki PET po napojach, jako integralnego i niezbędnego elementu projektowanego systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta. Tego rodzaju uregulowane prawnie systemy funkcjonują w wielu krajach europejskich, w Chorwacji, Danii, Estonii, Finlandii, Niemczech, Holandii, Norwegii, Szwecji, Islandii i na Litwie. Stosowane we wskazanych krajach rozwiązania różnią się od siebie w szczególności rodzaju włączonych opakowań czy wysokości ponoszonych opłat, a także ich obligatoryjności. Łączy je natomiast jedna, wspólna cecha, a mianowicie wysoka efektywność. Średni poziom zbiórki (zwrotów) opakowań włączonych w systemy działające w wymienionych wyżej krajach kształtują się na poziomie ponad 90%. Modelowo działające systemy depozytowe posiadają zbilansowaną strukturę finansową, na którą składa się działający non-for-profit operator systemu oraz finansowanie w oparciu o przychody z nieodebranych kwot kaucji, wartości uzyskanej ze sprzedaży zebranych surowców i opłat producenckich. W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” wyłącznie tak zorganizowany system zapewnia spełnienia postanowień unijnej dyrektywy dotyczącej ROP. Ani model daniny publicznej, ani model prostej odpowiedzialności finansowej nie daje takiej gwarancji. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” konsekwentnie podkreśla, że system depozytowy stanowi najlepsze rozwiązanie pozwalające spełnić unijne wymogi w zakresie ROP i SUP wynikające w szczególności z dyrektywy (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 roku zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywy (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 roku zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych oraz dyrektywy (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 roku w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Zapewnienie spełnienia wymogów wyżej wzmiankowanych dyrektyw oznacza konieczność stworzenia efektywnego, wydolnego i racjonalnego rynkowo systemu depozytowego w celu zwiększenia selektywnej zbiórki i recyklingu określonych rodzajów opakowań.

1.1. Założenia, jakie powinny przyświecać regulacjom wprowadzającym dobrze funkcjonujący system depozytowy

W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” musi w Polsce powstać jeden system depozytowy dla wybranych opakowań jednorazowego użytku, który będzie uzupełniał działający system kaucyjny dla opakowań wielokrotnego użytku. Na początkowym etapie system powinien obejmować wyłącznie opakowania PET oraz puszki z możliwością rozbudowania systemu o inne opakowania. Z systemu powinny być wyłączone opakowania szklane jednorazowe, a obecność w systemie tych opakowań byłaby nadmiernym obciążeniem dla małych sklepów. Tak, jak to ma miejsce w krajach, w których tego typu systemy z powodzeniem funkcjonują, powinien on być powszechny, nie dyskryminujący w żaden sposób polskich przedsiębiorców. Powinien uwzględniać specyfikę polskiego handlu, w szczególności duży udział małych sklepów w Polsce. Co równie ważne system taki powinien być przyjazny i ogólnie dostępny dla konsumenta, który winien mieć możliwość realnego zwrotu opakowania w dowolnym lub przynajmniej dostępnym i bliskim sklepie. W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” system taki należy zorganizować wokół organizacji non-for-profit, która będzie zarządzać jego funkcjonowaniem. Niezmiernie ważne by system taki był tani, dobrze zarządzany i efektywny, co oznacza, że powinien być zarządzany przez spółkę non-for-profit powołaną przez producentów napojów lub producentów i detalistów, która nie będzie nastawiona na zysk. Jednocześnie producenci napojów w ramach takiego systemu winni mieć zagwarantowane prawo własności do recyklatu (PET PCR, butelki). Producenci napojów znajdują się bowiem w szczególnie trudnej sytuacji w kontekście wprowadzanych w ramach systemu ROP rozwiązań. Wprowadzenie obowiązkowego udziału recyklatu w opakowaniach z tworzyw sztucznych spowoduje bowiem masowy odpływ surowca do branż, które nie stanowią jego źródła, zwłaszcza do branży chemicznej i kosmetycznej. Tymczasem według różnych szacunków nawet ok. 95% recyklatu pochodzi wyłącznie z rynku wodno- napojowego. Z tego punktu widzenia konieczne się wydaje opracowanie rozwiązań, które będą w stanie temu zapobiec i zapewnić dostępność recyklatu dla branży napojowej. Zdaniem Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” udział producentów napojów jako interesariuszy w takim systemie jest niezbędny i stanowi gwarancję jego prawidłowego funkcjonowania.

Powyżej opisane założenia powinny przyświecać regulacjom wprowadzającym dobrze funkcjonujący system depozytowy, które zostaną przyjęte w procesie legislacyjnym i wejdą w życie.

1.2. Wyłączenie spod opłaty opakowaniowej opakowań jednorazowego użytku, które będą objęte systemem depozytowym

W kontekście omawianych założeń systemu depozytowego wskazać należy na oczywistą konieczność wyłączenia spod opłaty opakowaniowej butelek jednokrotnego użytku PET po napojach, które mają zostać objęte przewidywanym systemem depozytowym. Według założeń projektu opłata opakowaniowa ma być związana z wprowadzaniem do obrotu produktów w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych i docelowo ma obniżyć opłaty ponoszone przez mieszkańców za odbiór odpadów pochodzących z gospodarstw domowych. Zatem w istocie ma dotyczyć opakowań, które zostaną pozostawione w komunalnych systemach zbiórki odpadów. Do systemów tych, co oczywiste, nie trafią opakowania objęte systemem kaucyjnym i depozytowym. Z tychże względów opakowania takie winny zostać wyraźnie wyłączone spod projektowanej opłaty.

1.3. Wyłączenie spod obowiązku oznakowania wskazującego na sposób selektywnego zbierania odpadów powstałych z opakowań według frakcji odpadów opakowań, które będą objęte systemem depozytowym

Analogicznie w ślad za powyższą argumentacją butelki jednokrotnego użytku PET po napojach, które mają zostać objęte przewidywanym systemem depozytowym, winny zostać wyłączone spod obowiązku umieszczania na nich oznakowania wskazującego na sposób selektywnego zbierania

odpadów powstałych z tych opakowań według frakcji odpadów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888), który to obowiązek ustawodawca wprowadza w art. 15 ust. 1a i 1b nowelizowanej ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114). Wskazać w tym miejscu należy, że opakowania objęte systemem depozytowym będą posiadały własne, dedykowane oznakowanie, a zatem nie ma potrzeby powielania tych samych informacji w dwóch różnych oznaczeniach.

1.4. Odsunięcie w czasie wprowadzenia obowiązku zapewnienia selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych powstałych z butelek na napoje o pojemności do 3l wraz z ich zakrętkami i wieczkami do czasu uruchomienia systemu depozytowego

Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” postuluje wreszcie odsunięcie w czasie, do czasu uruchomienia systemu depozytowego, określonego w art. 21a nowelizowanej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadzenia obowiązku zapewnienia selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych powstałych z butelek na napoje o pojemności do 3l wraz z ich zakrętkami i wieczkami. Projektowane przepisy w załączniku nr 1a do ustawy określają docelowe poziomy zbierania odpadów opakowaniowych na poziomie 77% w roku 2025, oraz następnie na poziomie 90% w roku 2029, co pozostaje zgodne z celami zawartymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Jednocześnie projekt ustawy przewiduje, że to minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć. W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” konieczne i uzasadnione jest doprecyzowanie zasad i terminów, w jakich nastąpi określenie takich poziomów w poszczególnych latach po wejściu w życie nowelizacji, w szczególności poprzez powiązanie takich poziomów z wejściem w życie przepisów regulujących funkcjonowanie systemu depozytowego. Jak wskazano powyżej ustanowienie dla jednorazowych opakowań na napoje systemu depozytowego stanowi gwarancję osiągnięcia docelowych poziomów zbiórki wynikających z dyrektywy 2019/904.

2. Niezgodność projektu ustawy z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów w zakresie dotyczącym wydatkowania środków finansowych płaconych przez producentów produktów w celu wypełnienia obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Projektowane przepisy przewidują, że środki finansowe pochodzące z wprowadzanej opłaty opakowaniowej, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunku operatora, są przekazywane w 80% na wyodrębnione rachunki bankowe gmin albo związków międzygminnych, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Środki te mają być przekazywane gminom albo związkom międzygminnym, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w roku kalendarzowym, o którym mowa w ust. 2, proporcjonalnie do masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na terenie poszczególnych gmin, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 9q ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,

składanych w roku poprzedzającym rok, o którym mowa w ust. 2 oraz liczby mieszkańców danej gminy. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” zwraca uwagę, że powyższe pozostaje niezgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów, która określa przeznaczenie środków finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Zgodnie z artykułem 8a ust. 4 dyrektywy środki takie winny być przeznaczane na pokrycie kosztów selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, koszty informowania konsumentów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu oraz kosztów gromadzenia danych i sprawozdawczości. Zatem projektowane przepisy w zakresie, w jakim przewidują przeznaczenie środków pochodzących z opłaty opakowaniowej na dofinansowanie gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, pozostają niezgodne z przytoczonymi zapisami dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów.

3. Podsumowanie

Ku powszechnemu rozczarowaniu producentów napojów w opiniowanym projekcie ustawy nie znalazły się wyczekiwane rozwiązania dotyczące powiązania opracowywanego systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta z systemem depozytowym, będącego ważnym elementem jego realizacji. W tym też zakresie projekt ustawy nie wpisuje się w oczekiwania producentów napojów. Wejście w życie przepisów w formie zaproponowanej w projekcie bez powiązania systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta z systemem depozytowym spowoduje dalsze zagmatwanie prawa i niepewność co do dalszych jego losów. Biorąc pod uwagę złożoność i rangę problemu Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” zdecydowanie postuluje, aby projektowane przepisy niezwłocznie zostały uzupełnione o regulacje dotyczące wprowadzenia systemu depozytowego obejmującego jednokrotnego użytku butelki PET po napojach, jako integralnego i niezbędnego elementu projektowanego systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta.

Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” w zakresie nie omówionym powyżej prezentuje tabelaryczne zestawienie pozostałych uwag szczegółowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw z dnia 2 sierpnia 2021 r.

Tabela i zestawienie uwag szczegółowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw z dnia 2 sierpnia 2021 r.

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA „PRZEMYSŁ ROZLEWNICZY”

Lp.	Pozycja w projekcie ustawy, do którego odnosi się uwaga	Postulowane zmiany w treści przepisów projektu ustawy	Uzasadnienie
1.	<p>Art. 14a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów jest obowiązany zapewnić, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały wagowo co najmniej:</p> <p>1) do dnia 31 grudnia 2024 r. – 25% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli ich głównym składnikiem strukturalnym jest politereftalan etylenu;</p>	<p>1) Odsunięcie w czasie o 1 (jeden) rok obowiązku zawartości co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w butelkach na napoje o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu (od dnia 1 stycznia 2024 r.).</p> <p>2) Wprowadzenie do ustawy przepisu przejściowego dającego przedsiębiorcom możliwość wprowadzenia do obrotu opakowań niespełniających wymogów w zakresie poziomu zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, które zostały wyprodukowane przed</p>	<p>1) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” krytycznie ocenia rozwiązanie, aby już od momentu wejścia w życie procedowanej ustawy, tj. od dnia 1 stycznia 2023 r., butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, których głównym składnikiem strukturalnym jest politereftalan etylenu, zawierały co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. Wprowadzenie wskazanego obowiązku znacznie wcześniej aniżeli wynika to z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 (od 2025 roku) stanowić będzie ogromne zaskoczenie i cios dla producentów napojów. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” postuluje w tym zakresie odsunięcie w czasie wprowadzenia wyżej wzmiankowanego wymogu o 1 (jeden) rok, tj. od dnia 1 stycznia 2024 r. Rozwiązanie takie pozwoli producentom napojów na przygotowanie się do nowych obowiązków, także pod względem finansowym. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” konsekwentnie podkreśla, że producenci napojów znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji w kontekście wprowadzenia obowiązkowego udziału recyklatu w opakowaniach z tworzyw sztucznych. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł</p>

		<p>dniem wejścia w życie ustawy.</p> <p>3) Wskazanie, by obowiązek zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w butelkach na napoje o pojemności do trzech litrów dotyczył łącznej masy butelek wprowadzanych przez przedsiębiorcę do obrotu w danym roku kalendarzowym</p>	<p>Rozlewniczy” zwraca uwagę na poważne, negatywne skutki wprowadzenia przewidzianego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 rozwiązania dla całej branży napojowej. Mianowicie wprowadzenie obowiązkowego udziału recyklatu w opakowaniach spowoduje masowy jego odpływ z branży napojowej, z której obecnie pochodzi zdecydowana jego większość (według szacunków nawet ok. 95% recyklatu pochodzi z rynku wodno - napojowego). Z tego punktu widzenia konieczne się wydaje opracowanie rozwiązań, które będą w stanie temu zapobiec i zapewnić dostępność recyklatu dla branży napojowej. Konieczny jest czas i rzeczowa dyskusja nad wprowadzanymi zmianami tak, aby zapobiec szkodliwemu dla konsumentów nadmiernemu obciążeniu producentów z branży napojowej.</p> <p>2) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” dostrzega ponadto konieczność wprowadzenia do ustawy przepisu przejściowego dającego przedsiębiorcom możliwość wprowadzenia do obrotu opakowań niespełniających wymogów w zakresie poziomu zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, które zostały wyprodukowane przed dniem wejścia w życie ustawy. Podobnie jak to przewidział prawodawca w art. 9 projektu ustawy w odniesieniu do oznakowania wskazującego na sposób selektywnego zbierania odpadów, przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach powinni mieć możliwość wprowadzenia do obrotu opakowań, które zostały wyprodukowane przed dniem wejścia w życie ustawy. W ocenie Izby przepisy przejściowe w tym zakresie powinny także dotyczyć preform PET, które zostały wytworzone przed wejściem w życie nowelizacji. Należałoby w tym względzie mieć na uwadze specyfikę procesu produkcyjnego napojów, w ramach którego napoje są rozlewane do butelek wytwarzanych w ramach postępującego jednocześnie z</p>
--	--	--	---

			<p>rozlewem procesu wydmuchu butelek. Z tychże względów zasadnym należałoby ocenić objęcie takim przepisem przejściowym także preform PET, które producenci napojów nabywają z odpowiednim wyprzedzeniem i które dla nich stanowią produkty niezbędne w procesie rozlewu napojów.</p> <p>3) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” wyraża zdecydowane stanowisko, że obowiązek zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w butelkach na napoje o pojemności do trzech litrów powinien dotyczyć łącznej masy butelek wprowadzanych przez przedsiębiorcę do obrotu w danym roku kalendarzowym, a nie każdej, pojedynczej butelki PET. Tymczasem z brzmienia wprowadzanego nowelizacją art. 14a ust. 1 wynika, że obowiązek ten ma dotyczyć każdej, wprowadzanej przez producenta do obrotu butelki, o czym świadczy użycie przez prawodawcę sformułowania „zawierały wagowo co najmniej”. Jednocześnie ze wskazanym brzmieniem nie koreluje treść art. 14a ust. 5. Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” zwraca uwagę na konieczność doprecyzowania przedmiotowej kwestii oraz wyraźnego wskazania, by obowiązek zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu dotyczył łącznej masy butelek wprowadzanych przez przedsiębiorcę do obrotu w danym roku kalendarzowym. W tym miejscu Izba wskazuje, że pozwoli to producentom napojów efektywnie zarządzać kosztami dostosowania posiadanych linii produkcyjnych. Ze względów technologicznych, w przypadku niektórych opakowań osiągnięcie wymaganego poziomu tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu może być bowiem łatwiejsze, niż w przypadku innych. Z tychże względów Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” postuluje wyraźne wprowadzenie takiego</p>
--	--	--	--

			racjonalnego rozwiązania.
2.	Art. 14a. 5. Poziom zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystana do wytworzenia butelek jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym.	Doprecyzowanie, w jaki sposób przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów mają wykazywać zawartość w opakowaniach tworzyw pochodzących z recyklingu.	Nowelizacja ustawy nie precyzuje, w jaki sposób przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów mają wykazywać zawartość w opakowaniach tworzyw pochodzących z recyklingu, w szczególności czy i jakie dokumenty mają potwierdzać wykorzystanie takich tworzyw do wytworzenia butelek. W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy” konieczne jest doprecyzowanie, w jaki sposób następować będzie weryfikacja zawartości w opakowaniach procentowej tworzyw pochodzących z recyklingu oraz określenie samego sposobu jej obliczania.
3.	Art. 19. 3. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonując obowiązek określony w ust. 1 za pośrednictwem organizacji	Zmniejszenie obciążenia kosztami publicznych kampanii edukacyjnych oraz ustalenie jasnego i przejrzystego sposobu ustalenia	Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” zwraca uwagę, że jakkolwiek postanowienia dotyczące obciążenia przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach publicznymi kampaniami edukacyjnymi zostały utrzymane w dotychczasowym brzmieniu, to nowelizacja ustawy winna stanowić okazję do oceny czy ustawowe

	<p>odpowiedzialności producentów, przekazuje w danym roku kalendarzowym tej organizacji łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.</p>	<p>wysokości opłat wnoszonych na ten cel.</p>	<p>rozwiązania w tym zakresie nie stanowią nadmiernego obciążenia finansowego przedsiębiorców, zwłaszcza w kontekście nowych obowiązków wprowadzanych opiniowaną ustawą. W ocenie Izby obciążenie przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach opłatą stanowiącą równowartość 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku stanowi nadmierne obciążenie. Także sam sposób ustalenia wysokości opłaty w ocenie Izby pozostaje niejednoznaczny i może stanowić pole do nadużyć. W szczególności podkreślić należy, że omawiany przepis nie precyzuje, w jaki sposób należy ustalać wartość opakowań, a mianowicie poprzez ustalenie jednostkowego kosztu ich wytworzenia, wartości rynkowej opakowań czy też w inny sposób. Ponadto pozostaje on całkowicie nieracjonalny, albowiem wartość opakowań nie odzwierciedla ich ilości, a zatem taki sposób ustalenia opłaty nie koreluje z ideą "zanieczyszczający płaci". Ponadto zaproponowane rozwiązanie może zachęcać przedsiębiorców do poszukiwania najtańszych rozwiązań w sferze opakowań, co również nie przyczyni się do wypełnienia założeń implementowanych dyrektyw. Tym samym Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” postuluje ustalenie wysokości ponoszonych przez przedsiębiorców kosztów publicznych kampanii edukacyjnych jako odpowiednią wartość procentową kwoty uiszczanego przez przedsiębiorcę na rzecz organizacji odpowiedzialności producentów wynagrodzenia bądź też kwoty obliczonej dla takiego przedsiębiorcy opłaty produktowej.</p>
4.	<p>Art. 34. 2c. W przypadku nie osiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu zbierania, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1,</p>	<p>Usunięcie z projektu zapisu dotyczącego ponoszenia przez wprowadzających produkty w opakowaniach opłaty produktowej w wysokości 50% w przypadku nie osiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu</p>	<p>Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” negatywnie ocenia zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie, że w przypadku nieosiągnięcia przez organizację odpowiedzialności producentów odpowiednio wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu zbierania, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach, który zlecił wykonanie wyżej wzmiankowanych obowiązków tej organizacji, będzie</p>

	<p>przez organizację odpowiedzialności producentów opłata produktowa jest wnoszona w wysokości 50% przez organizację odpowiedzialności producentów oraz w wysokości 50% przez wprowadzającego produkty w opakowaniach.</p>	<p>zbierania, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1, przez organizację odpowiedzialności producentów, której wprowadzający produkty w opakowaniach zlecił wykonanie przedmiotowych obowiązków.</p>	<p>zobowiązany ponieść 50% kosztów opłaty produktowej. Oceniany zapis projektu ustawy de facto prowadzi do przeniesienia na wprowadzającego produkty w opakowaniach ryzyka i odpowiedzialności za prawidłowe wykonanie obowiązków w zakresie osiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu zbierania przez organizację odpowiedzialności producentów, na których wykonanie nie ma faktycznego wpływu. Brak jakiegokolwiek powodu dla wprowadzenia tego rodzaju rozwiązania, jest ono całkowicie nieracjonalne i pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia biorąc pod uwagę cele implementowanych dyrektyw.</p>
<p>5.</p>	<p>Art. 8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu minimalne stawki wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązujące w 2023 r. w terminie do 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Ustalenie minimalnych stawek wynagrodzenia organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie obowiązku przejętego przez nią od wprowadzającego produkty w opakowaniach w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r.</p>	<p>Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” zwraca uwagę na konieczność ustalenia minimalnych stawek wynagrodzenia organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie obowiązku przejętego przez nią od wprowadzającego produkty w opakowaniach w terminie umożliwiającym przedsiębiorcom wprowadzającym produkty w opakowaniach oraz organizacjom odpowiedzialności producentów zapoznanie się z nimi, analizę oraz ustalenie wysokości wynagrodzenia, której wysokości będzie korelowała z zakresem przejętych obowiązków oraz uwzględniała rzeczywiste koszty funkcjonowania organizacji. Wcześniejsza publikacja stawek wynagrodzenia pozostaje również niezbędna z uwagi na konieczność uwzględnienia przy opracowywaniu budżetów przez przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach kosztów działalności związanych z systemem ROP, zwłaszcza mając na względzie przewidywany znaczny wzrost obciążeń przedsiębiorców w tym zakresie po wejściu w życie projektowanych zmian. W ocenie Izby regulacje ustawy dotyczące minimalnych stawek wynagrodzenia organizacji odpowiedzialności producentów powinny wejść w życie na kilka miesięcy przed wejściem w życie pozostałych przepisów ustawy, postulując w tym zakresie termin 30 czerwca 2022 r.</p>